

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1887-05-02

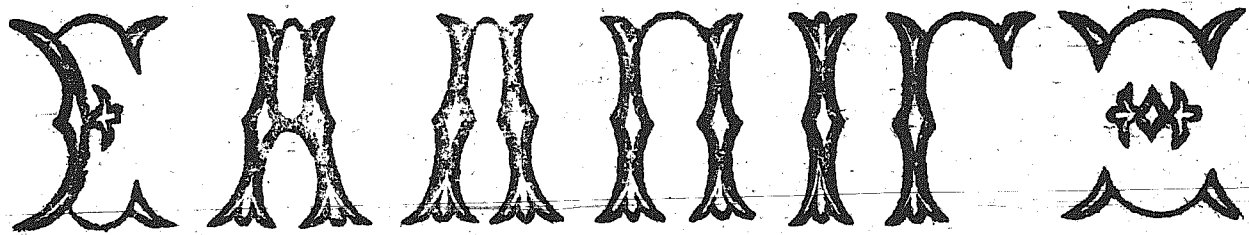
þÿ £ ¬ » À ¹ 3 ³/₄ - ± Á . 1 2 2

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10301>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Συνδρομή ετήσια
προκληρωτέα.
Εν ταῖς πόλεσι
τῆς Κύπρου Σελ. 8
Εν τοῖς χωρίοις 6
Εν δὲ τῷ ἔξω-
τερικῷ φρ. 15

Καταχωρήσεις
προκληρωτέα.
Εἰδοποιήσεις καὶ
διατριβαὶ κατ' ἀπο-
κοπήν.
Ἄρθρα σύμφωνα τῷ
προγράμματι, δω-
ρεάν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ—Editor S. HOURMOUZIOS.

ΤΑ ΔΙΑΒΑΤΗΡΙΑ

Μεταξὺ τῶν κακῶς ἐχόντων, διὰ τὰ ὁποῖα δικαίως παραπονούμεθα καθ' ἑκάστην, καὶ περὶ τῶν ὁποίων οὐδὲν φροντίζει ἡ κυβέρνησις εἶνε καὶ τὸ περὶ διαβατηρίων ζήτημα, δηλ. περὶ τῶν χαρτιῶν ἐκείνων, δυνάμει τῶν ὁποίων δύναται τις νὰ ταξειδεύῃ ἐλευθέρως.

Καθόσον καθήμεθα ἡσυχῇ ἐν τῷ τόπῳ μας, ἀδιάφορον ἂν εἴη τὸ οὐδέτερον ἢ εἰς τὸ ἐπιβόητον γένος κατατασσόμεθα, ἀδιάφορον ἂν ὑπῆκοος Τούρκου ἢ Ἀγγλοῦ μᾶς θεωρῶνται. Ἀρκεῖ ὅτι ἡμεῖς κηρύττομεν μὲν καὶ ἀποδεικνύομεν ὅτι εἴμεθα Ἕλληνες, πληρώομεν δὲ καὶ δια-τουρκικῆς τροπούζας καὶ δι' Ἀγγλικῷ κνουτοῦ τοὺς φόρους μας, σιτινες εἶνε μὲν δυστυχῶς βαρεῖς ὡς ὁ Σταυρός, ἀλλὰ τὸ κεντρικὸν ἀγγλικὸν ταμεῖον ἀντιθέτως τῆν φιλοφρονεῖται τοῦ Σιμωνος πράξιν, καὶ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν αἶρει τοῦτον καὶ ἀγορεύει, ἀγορεύει...

Πλὴν ἀλλ' ὅταν ἀνάγκη τις μᾶς βιάσῃ, ἢ ἐπιθυμία τις μᾶς ὠθῇ νὰ ἐξελεθῶμεν τῆς Κύπρου ἕνα πόδα, ὦ! τότε εἴμεθα σωστὴ Σαρδανάπαλοι εἴμεθα γένους ἐπικαίνου καθαροῦ· οὔτε ἄρρενες οὔτε θῆλεις. Οὔτε Τούρκοι οὔτε Ἀγγλοὶ οὔτε Ἕλληνες. Πιστὰ καὶ πειθῆνια καὶ ταπεινὰ τέκνα Σαρδαναπάλου καὶ οὐδὲν πλέον, ἢ μᾶλλον, καὶ κατὰ περισσώτερον.

Ὡς τίμος κράτους ὑπῆκοι πρέπει νὰ λάβωμεν τὸ ἀπαιτούμενον διαβατήριον, Γνωρίζομεν ὅτι ἐλέω Τουρκίας καὶ βουλήσει Ἀγγλίας εἴμεθα κατὰ τὸ περιβόητον ἐκεῖνο μπιλγέτο τῆς πωλησιῶς μας, ὑπῆκοι Ὀθωμανοὶ. Ἀλλὰ ποῖον τὸ καθαρῶς Ὀθωμανικὸν γραφεῖον ἐκεῖνο ἀπὸ τοῦ ὁποίου πρέπει ἕκαστος νὰ προμηθευθῇ τὸ διαβατήριόν του; Πότε ὠρίσθη τοιοῦτο; ποῦ εὑρίσκειται;

Πᾶς ὅστις θὰ ταξειδεύῃ, παρουσιάζεται εἰς τὸν Διοικητὴν καὶ ζητεῖ διαβατήριον· ἀφοῦ δὲ παρουσιάσῃ ἔγγραφον ἀποδείξιν ὅτι εἶναι πληρωμένους τοὺς φόρους του, τότε ὁ Διοικητὴς δίδει ἐν διαβατήριον, τὸ ὁποῖον λαμβάνει ὁ μέ-

λων νὰ ταξειδεύῃ, νομίζων ὅτι εἶνε ἕκαστος νὰ εἶναι ἀκαλλήνη πάσης ὑποχρέωσης καὶ κατὰ τὴν ἀποβίβασίν του εἰς τὸ μέρος εἰς τὸ ὁποῖον κατευθύνεται καὶ κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν του. Πλὴν τί συμβαίνει; ὡς ἐγενόμεθα αὐτόπται μάρτυρες, κατὰ μὲν τὴν ἀποβίβασίν του ἀφίεται ἐλεύθερος διότι ἔχει ἰσχύον, τὸ διαβατήριόν του κατὰ δὲ τὴν ἐπιστροφὴν του (ἀπὸ τουρκικὰ μάλιστα μέρη) ἀφοῦ παρουσιάσῃ καὶ ζήτησῃ τὸ διαβατήριόν του ἀκούει ὅτι οὐδεμίαν ἰσχύον ἔχει, διότι εἶνε ὑπῆκοος Ὀθωμανός, καὶ πρέπει νὰ ζητήσῃ ἄλλο διαβατήριον, νὰ παρουσιάσῃ μάρτυρας τῆς ταυτότητός του, νὰ ζητηθῇ παρὰ τοῖς Ἐκκλησιαστικῆς τοῦ τόπου Ἀρχῆς ἔγγρησις κλ. κλ. καὶ τὸ ἐπιδόριον τούτων ὄλων νὰ πληρώσῃ καλὰ διὰ νὰ λάβῃ ἄλλο διαβατήριον ἐπιστροφῆς διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ ἐπιβιβάσῃ εἰς τὸ πλοῖον συμβαίνει δὲ πολλάκις (καὶ τοῦτο ἐπάθομεν ἡμεῖς διότι συνέβη εἰς ἕνα τῶν συντρόφων μας) ὥστε ὁ ταξειδεύων, ἀγνοῶν αὐτὰ ὅλα, νὰ παρουσιάσῃ 3—4 ὥρας πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως πλοίου ἢ ἀτμοπλοίου διὰ νὰ ζητήσῃ τὸ διαβατήριον καὶ νὰ ἐμποδισθῇ ἐνεκεν ὄλων αὐτῶν τῶν κωλυμάτων τὰ ὁποῖα δὲν προέβλεπε, διότι εἰς 3 καὶ 4 ὥρας εἶνε δύσκολον νὰ γείνωσιν ὄλαι αἱ ἀπαιτούμεναι διατυπώσεις.

Τοιοῦτοτρόπως λοιπὸν, ἐπειδὴ ἐδῶ οἱ Ἀγγλοὶ ἐντρέπονται φαίνεται νὰ συστήσωσι τοιοῦτο γραφεῖον καθαρῶς τουρκικόν, οἱ δὲ τῶν ἔξω μερῶν Τούρκοι δὲν ἐντρέπονται νὰ θεωρῶσι τὰ διαβατήρια τῶν ἐδῶ διοικητῶν μας ὡς χαρτὰ ἄγραφα, πάσχουν οἱ ταξειδιῶται ὑπὸ τῶν δυσκολιῶν καὶ ἀναγκάζονται ἐκόντες ἄκοντες νὰ δαπανῶσι περισσοτέρας ἡμέρας καὶ περισσώτερα χρήματα εἰς τὰ ξένα, χάριν τῆς ἐντροπῆς τῶν μὲν καὶ τῆς ἀδιαντροπίας τῶν δέ.

Μόνον ὅσοι ἔχουν τὸ εὐτύχημα νὰ ἐφοδιάζωνται δι' ἑλληνικῶν διαβατηρίων εἶνε ἀπληλαγμένοι ὄλων αὐτῶν τῶν τρεχαμάτων καὶ ὄλων αὐτῶν τῶν δυσκολιῶν. Ἄμα τῆ ἀποβίβασίν των εἰς τὸ μέρος εἰς τὸ ὁποῖον κατευθύνονται

παραδίδουν τὸ διαβατήριόν των εἰς τοὺς αἰτούντας αὐτὸ ὑπαλλήλους καὶ τοῖς δίδεται εἰς ἀριθμὸς. Ὅταν ἐντὸς ἐξιμηνῶν ἀποφασίσουν νὰ ἐπανέλθωσι, δὲν ἔχουν νὰ κάμουν ἄλλο τι εἰμὴ νὰ κατευθυνθῶσιν εἰς τὸ ἑλληνικὸν προξενεῖον νὰ δεῖξωσι τὸν ἀριθμὸν ἐκεῖνον, νὰ ἐπὼσι τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἐφθασαν εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο καὶ ἀμέσως νὰ τοῖς δοθῇ ὑπογεγραμμένον τὸ ἴδιον διαβατήριον, δυνάμει τοῦ ὁποίου ἐπιβιβάζονται ἀνενόχλητοι. Ἀλλὰ τοῦτο οὔτε γνωστὸν εἶνε οὔτε κατορθωτὸν εἰς τοὺς πολλούς. Ἄρα ἡ κυβέρνησις ὀφείλει νὰ προνοήσῃ περὶ τοῦ ζητήματος τούτου, διὰ νὰ μὴ συμβαίνωσι τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα ἀσκαλίαι εἰς τοὺς ταξειδεύοντας κυπρίους. Ἄς ὀρισθῇ τέλος τὸ γένος μας καὶ ἄς δίδεται διαβατήριον ἐγκυρον ἰσχυρόν καὶ σεβαστὸν παρὰ τῆ ἀλλοδαπῆ.

Εἰ Τούρκοι, Τούρκοι εἰ Ἀγγλοὶ, Ἀγγλοὶ ἢ τουρκοἰ-ἄγγλοὶ ἢ ἀγγλο-τουρκοὶ. Τέλος πάντων ἐν ὄνομα καὶ εἴτε Βεελζεβουλ, εἴτε Ἐωσφόρας, εἴτε καὶ τὰ δύο ὁμοῦ, ἐν πράγματι εἶνε, διότι τῆ ἀληθείᾳ ἢ θέσει μας ὡς πρὸς τοῦτο εἶνε χειροτέρα καὶ αὐτῶν τῶν Ἀθηγγάνων. Ἐάν-συμβῇ τι εἰς ἕνα Κύπριον εἰς τινα πόλιν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ τίνος τὴν προστασίαν καὶ ὑπεράσπισιν πρέπει νὰ ζητήσῃ; Τοῦ Τούρκου; ἀλλ' αὐτὸς τῷ λέγει «δὲν σε ἀναγνωρίζω Ὀθωμανὸν ὑπῆκοον διότι τὸ διαβατήριόν σου δὲν εἶνε Ὀθωμανικόν.» Τοῦ Ἀγγλοῦ; ἀλλὰ καὶ αὐτὸς τῷ λέγει «δὲν εἶσαι Ἀγγλὸς ὑπῆκοος ἀλλὰ Ὀθωμανός.» Καλὰ μακρὰν καὶ οἱ δύο «ὑποχωρησάτωσαν πάντα τὰ ἐναέρια δαίμόνια.» ἀλλὰ τὰς δυσκολίας αὐτάς καὶ τὰ βάσανα αὐτὰ πρέπει νὰ τὰ ὑποφέρωμεν διότι δύο Κυβερνήσεις ἀνθαμιλλῶνται ποῖα νὰ μᾶς θεωρῇ ὑπῆκοος τῆς; Προτιμώτερον λοιπὸν νὰ μᾶς ἀφήσωσιν ἔς τὴν μέσσην καὶ τότε θὰ εἴμεθα πιστοὶ ὑπῆκοι τῆς... ἐλευθερίας.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Κρήτη.—Τὴν 11[23 Ἀπριλίου] Τούρκος τις ἐν Κρήτῃ ὀνόματι Νουρὴ Μπεχλιεβάνης ἤρπασε νεανίδα τινα ὀνόματι Βασίλειαν Βλασταράκη ἡλικίας 12 ἐτῶν κατοικοῦσαν ἐν τῇ

οικία του πατρός της εις τὸ μετόχιον Χαρακιά ἔξωθεν τῶν Χανίων. Συνεπεία τῆς ἀρπαγῆς καὶ ἀτιμώσεως ταύτης, ἐξήφθησαν τὰ πνεύματα τῶν χριστιανῶν μεγάλοι δὲ παραχαί καὶ μάχαι ἔλαβον χώραν ἐν τῇ νήσῳ, ὁ δὲ ἐρεθισμὸς ἐπιτείνεται, πλείττοι δὲ χριστιανοὶ καὶ τούρκοι ἐπληρώθησαν καὶ ἐρονεύθησαν. Τὰ τηλεγραφήματα εἶνε ἀπηγορευμένα, ὡς ἐκ τούτου δὲ ἐλλείπουσι λεπτομέρειαι. Ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία ἐστειλαν ἐν Κορθῆ πολεμικά πλοία. Ὁ ρηθεὶς κακούργος Νουρὴ Μπεχλιβάνης, καὶ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐκλείψα καὶ ἄλλην νεανίαν τὴν ὁποίαν ἤγαγε καὶ τὴν ὁποίαν κατόπι οἱ συγγενεὶς τῆς συλλαβόντες ἀπέκτειναν. Ἡ εἰσαγγελία συνέλαβεν ἤδη τὸν ἔνοχον.

Λονδῖνον.—Ἡ «Σημαία» μαρτυρεῖ ὅτι ὁ σέρ Ε. Δ. Γούλφ προέτεινεν εἰς τὴν τουρκικὴν κυβέρνησιν νὰ προσδιορισθῇ κατ' ἀνώτατον ὅρον διορία πέντε ἐτῶν πρὸς ἐκκένωσιν τῆς Αἰγύπτου. Ἡ αὐτὴ ἔφημερις προστίθησιν ὅτι ἡ εἰδήσις αὕτη θὰ προξενήσῃ ζωηράν ἐκπλήξιν ἐν Ἀγγλίᾳ, καὶ δὲν πιστεύει ὅτι ὁ μέγας Ἀρμοστής ἔλαβεν ἐντολήν νὰ προτείνῃ τοιοῦτό τι. Ἐν τέλει διακηρύττει ὅτι οὐδεμίαν διορία δύναται νὰ προσδιορισθῇ διὰ τὴν ἐκκένωσιν τῆς Αἰγύπτου.

Κωνσταντινούπολις.—Οἱ Τούρκοι ἐπίτροποι θεωροῦσι τὴν ἐκκένωσιν τῆς Αἰγύπτου μετὰ παρέλευσιν πέντε ἐτῶν πολὺ μακρινήν, προτείνουσι δὲ νὰ παραταθῇ αὕτη μόνον δύο ἢ τρία ἔτη. Ὁ σέρ Ε. Δ. Γούλφ ἀνεφέρθη εἰς τὴν κυβέρνησιν του. Καὶ ἄλλη ἀλόγη δυσκολία ὑφίσταται, ὡς πρὸς τὴν ἐκ νέου κατοχὴν τῆς Αἰγύπτου ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν ἐν περιπτώσει ἀταξιών.

Τὸ Μέγα Ρεῦμα, προάστειον τοῦ Βοσπόρου ἐγένετο παρανάλωμα τοῦ πυρός τὴν 11 Ἀπριλίου Σάββατον ἑσπέρας πρὸς τὴν Κυριακήν. Ἡ σύζυγος Κωστῆ τινος παντοπώλου ἐν τῇ συνοικίᾳ Ἀγίασμα ἀντὶ νὰ βάλῃ ἔλαιον εἰς τὸ κανδήλιόν της, κατὰ λάθος ἔβαλε πετρέλαιον, ἐξ οὗ διεδόθη τὸ πῦρ καὶ ἐντός ὀλίγου ἔλαβε τέσσαρας φόδερὰς διευθύνσεις. Ἐκάρησαν 500 περίπου οἰκίαι καὶ 260 ἐργαστήρια. Αἱ ζημίαι ὑπολογίζονται εἰς λ. στ. 200 χιλ. περίπου ἐξ ὧν μόλις 5 χιλιάδες εἶναι ἡσραλισμένα. Ἐντυχῶς ἀνθρώπινα θύματα δὲν ἀναφέρονται. Τὸ προάστειον ἦτο κατωκισμένον σχεδὸν ἀποκλειστικῶς ὑπὸ Ἑλλήνων βιομηχανῶν. Πρὸ τεσσαράκοντα ἐτῶν τὴν αὐτὴν ἡμέραν κατεστράφη ὑπὸ πυρός τὸ αὐτὸ προάστειον. Ἐντυχῶς ἐσώθη ἡ ἑλληνικὴ ἐκκλησία μετὰ τῶν καταστημάτων τῶν σχολείων. Ἀπασα ἡ Κωνσταντινούπολις συνεκινήθη ὑπὲρ τῶν θυμάτων καὶ ἐνεργοῦνται σπουδαῖα βοηθήματα ὑπὲρ αὐτῶν.

Ἀθήναι.—Ἡ κατὰ τῶν λοχαγῶν ἀπόφασις τοῦ στρατοδικείου ἔχει ἐν συνόψει ὡς ἑξῆς:

Τὸν λοχαγὸν Λατῖαν ἐκήρυξεν ἀθῶον διὰ ψήφων 4 κατὰ 3 ἐπὶ ἐγκαταλείψει θέσεως, παμψηφεί ἀθῶον ἐπὶ προδοσίᾳ καὶ αὐτομολίᾳ, παμψηφεί ὅμως ἔνοχον ἐπὶ συνθηκολογήσει μετὰ τοῦ ἐχθροῦ ἐν ἀνοικτῷ πεδίῳ καὶ κατέδικασεν αὐτὸν εἰς στρατιωτικὴν καθάρσειν καὶ εἰς θάνατον.

Τὸν λοχαγὸν Πηγεῖα, ἀθῶον μὲν παμψηφεί τῆς προδοσίας, ἔνοχον δὲ παμψηφεί ἐγκα-

ταλήφειως θέσεως ἐνώπιον τοῦ ἐχθροῦ καὶ ἀποπλανήσεως στρατιωτῶν εἰς αὐτομολίαν, καὶ κατέδικασεν αὐτὸν εἰς στρατιωτικὴν καθάρσειν καὶ εἰς θάνατον.

Τὸν ἀνθυπολοχαγὸν Ε. Παπαχαρλάμπους παμψηφεί μὲν ἀθῶον ἀποπλανήσεως εἰς αὐτομολίαν, ἔνοχον δὲ διὰ ψήφων 5 κατὰ 2 ἐγκαταλείψει θέσεως ἐνώπιον τοῦ ἐχθροῦ καὶ κατέδικασεν αὐτὸν εἰς στρατιωτικὴν καθάρσειν καὶ εἰς θάνατον.

Γαλλία.—Ὁ συλληφθεὶς ὑπὸ τῶν Γερμανῶν Σνέβελ ἀπελύθη, τὸν ὑπεδέχθησαν δὲ οἱ φίλοι του ἐν Περικαίᾳ κατὰ παρακλήσιν.

Αἱ ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες ἐδημοσίευσαν τὰ ἑξῆς τηλεγραφήματα ἐξ Ἀδῶν περὶ τῶν προθέσεων τοῦ βασιλέως τῆς Ἀβυσσινίας. «Ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀβυσσινίας μαθὼν ὅτι οἱ Ἰταλοὶ ἐνεργοῦσι μεγάλας παρασκευὰς ὅπως τὸν ἐκθρονίσωσι καὶ θέσωσιν ἐπὶ τοῦ θρόνου του τὸν Μελενικ, παρασκευάζεται δραστηρίως εἰς πόλεμον. Ἐκάλεσε τοὺς ὀπλαρχηγούς του εἰς Ἀδοῦαν καὶ συνεκρότησε πολεμικὸν συμβούλιον. Ὁ Χαμουῦ, ὁ κυριώτερος ὑποτελής του, ἔθεσε τοὺς στρατιώτας του εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ βασιλέως Ἰωάννου. Πλέον τῶν τεσσαράκοντα χιλιάδων Ἀβυσσινῶν θὰ ἀντιστάσι κατὰ τῶν Ἰταλῶν ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ βασιλέως Ἰωάννου καὶ τοῦ Ρας Ἀλοῦλα.

Τὰ ἐπόμενα προφυλακτικὰ μέτρα ἐλήφθησαν ἐν Βουλγαρίᾳ ρόθῳ ἀποσιδάσεως ρωστικοῦ στρατοῦ. Καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς ὁδοῦ τοῦ Δουναβέως ἀπὸ Σιλιτριάς μέχρι Βιδδύνης ἀνὰ πᾶσαν ἀπόστασιν ἐνός χιλιαμέτρου ὑπάρχουσι φρουροὶ ἐντός παρατηρημάτων ἔχοντες ἐντολήν ν' ἀγρυπνώσιν, ἀμα ὡς ὑποπτόν τι ἤθελον παρατηρήσει θέλουσιν ἀνάγει δάδας, ἐξ ὧν εἰσιν ἐφοδιασμένοι μετὰ μεγάλην ποσότητα, καὶ οὕτω θὰ μεταδώσωσι τὸ σύνθημα τοῦ κινδύνου.

ΕΓΧΕΙΡΙΑ

Τινὲς τῶν εἰσπρακτῶρων ἀναγνόντες ὅσα κατ' αὐτῶν ἐγράψαμεν εἰς τὸ προπαρελθὸν φύλλον, ὅτι ἀπαιτοῦσι παρὰ χωρικῶν τοὺς φόρους ἐνῷ οὗτοι τοὺς ἔχουν πληρωμένους, ἐθεώρησαν καλὸν νὰ μᾶς δώσωσιν ἐξηγήσεις τινὰς τὰς ὁποίας ἀνάγκη νὰ δημοσιεύσωμεν πρὸς γνῶσιν καὶ διόρθωσιν τῶν χωρικῶν.

Πολλοὶ χωρικοὶ εὕρισκονται σημειωμένοι ἐσφαλμένως εἰς τὰ κατάστιχα, ἐξ ἀπειρίας ἢ κατὰ λάθος τοῦ προατόχου εἰσπρακτοροῦ. Ἄλλοι π.χ. ἐξώφλησαν τοὺς φόρους τοῦ 1884 καὶ ἔχουν τοιαύτην ἀποδείξιν, ἐνῷ εἰς τὰ κατάστιχα εἶνε ἐξωφλημένοι τοὺς φόρους ἄλλου ἔτους, καὶ ἐπομένως ὁ εἰσπρακτῶρ ἀπαιτεῖ τὴν ἐξόφλησιν τοῦ 1884. Ἄλλων αἱ εἰς τὰ κατάστιχα δόσεις εἶνε μικρότεραι τῶν τῶν ἀποδείξεων τὰς ὁποίας φέρουσι, κλ. κλ. Ὁ εἰσπρακτῶρ λοιπὸν παρουσιάζεται εἰς τὸν χωρικόν, παρατηρεῖ τὸ λάθος τοῦτο ἀλλὰ δὲν τολμᾷ ἀμέσως νὰ προβῇ εἰς κατάσχασιν πρὸς ἐξόφλησιν, παρὰ δίδει ἐντολήν εἰς τὸν χωρικόν ὅταν καταβῇ

εἰς τὴν πόλιν νὰ δώσῃ μίαν ἀναφορὰν διὰ τὸ λάθος αὐτό. Ὁ χωρικὸς κατὰ τὸ γνωστὸν σύστημά του ἀδιαφορεῖ ὁ εἰσπρακτῶρ, ὡς ὀφείλων νὰ ἐνεργήσῃ τὴν εἰσπραξιν κατὰ τὰ κατάστιχά του, συμβουλεύει καὶ δεῦτερον καὶ τρίτον τὸν χωρικόν ἀλλ' αὐτὸς τὰ αὐτά. Τότε πλέον ὁ εἰσπρακτῶρ ἀναγκάζεται νὰ προβῇ εἰς βίαια μέτρα, καὶ τότε καὶ ὁ χωρικὸς καταβαίνει ἀμέσως καὶ δίδει τὴν ἀναγκαίαν πρὸς διόρθωσιν τοῦ λάθους ἀναφορὰν. Ἐπεισθημεν εἰς τὰς καταθέσεις αὐτάς τῶν εἰσπρακτῶρων ἀλλὰ καὶ ἀνευπαρχῆς αὐτάς μικρὸν ἢ μέγα ψεύδος, ὑπάρχει ὅμως καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀμέλειαν καὶ ἀδιαφορίαν τῶν χωρικῶν μεγάλη ἀλήθεια. Τότε ἐνεργοῦν οὗτοι ὅταν ἴδωσι τὰ στενὰ καὶ μεταχειρισθῆτις κατ' αὐτῶν τὴν βίαν.

Φαίνεται ὅτι ὁ περὶ ἀγροφυλάκων νόμος εἶνε πράγματι ἀτελής, ἢ δὲ ἐφαρμογὴ του ἀποδεικνύεται ὀλοὴν βλαβερὰ. Ἐκ πολλῶν χωρίων γράφουσιν ἡμῖν κακουργήματα τῶν κτηνοτρόφων καὶ χασάπιδων τὰ ὁποῖα προκαλοῦσι φρίκην. Δὲν τολμᾷ πλέον ὁ ζημιωθείς νὰ ζητήσῃ καὶ νὰ ἀνακαλύψῃ τὸν ἔνοχον διότι ἐξάπαντος τὴν ἐπιούσαν θὰ ἴδῃ πληθῶν δένδρων του ἐν τῷ κήπῳ του ἢ καὶ αὐτὴ τὴν αὐλὴν του κομμένων ἢ ἐξυσμένων. Κατὰ τίνας νὰ ἀναφερθῇ; ποῖον εἶδε; Δὲν ἀγνοεῖ βεβαίως τὸν φίλον του ἀλλὰ ποῦ αἱ ἀποδείξεις; Αἱ ζημίαι αἱ ὁποῖαι γίνονται σήμερον εἶνε ἀσυγκρίτως τῷ λόγῳ περισσότεραι καὶ μεγαλειότεραι παρὰ πρὶν ὅτε δὲν ὑπῆρχον ἀγροφυλάκες. Ἦνε τῇ ἀληθείᾳ ἀναγκαϊότατον νὰ λάβῃ περὶ τούτου πρόνοιάν τινα ἡ Κυβέρνησις διότι τὰ ἀδικήματα εἶνε τρομερά. «Ἡ Ρωσσία ἔχει τοὺς μηδενιστάς της—γράφει ἡμῖν φίλος ἐκ τινος κωμοπόλεως—ἡ Γαλλία τοὺς κομμουνιστάς της, ἡ Γερμανία τοὺς σοσιαλιστάς της καὶ ἡμεῖς ἐδῶ τοὺς κτηνοτρόφους ἢ χασάπιδες τοιαύτα ἐκτροπώματα, τοιοῦτους κακούργους, ὥστε τὴν ἐξολόθρευσιν των, μόνον τὰ ἀνωτέω κομμάτια συννησιώμενα καὶ τὰ τρία ἐναντίον των ἠδύνατο νὰ ἐπιτύχωσιν. Ἐνεσπείρον τὴν τρομοκρατίαν παντοῦ.»

Κατὰ παρεξήγησιν ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ παρελθὸν φύλλον ὅτι ἡ ἐπὶ τῆς ἀνοικοδομήσεως τοῦ ναοῦ Ἐπιτροπὴ ἀνέθετο τὴν φροντίδα εἰς τὸν κ. Ο. Ι. Γασσοῦιδην ὅπως ἀποστείλῃ ἐξ Ἀθηνῶν ἀρχιτέκτονα. Ἡ φροντίς αὕτη ἀνετέθη τῷ κ. Νικολάῳ Σ. Φραγκοῦδῃ ὅστις ἀνεχώρησε διὰ τοῦ παρελθόντος Ἀυστριακοῦ διὰ τὸ ἐξωτερικὸν καὶ διὰ τὰς Ἀθήνας.

Προσεκλήθησαν τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν οἱ πολῖται ὑπὸ τοῦ Πανοσιωτάτου ἐξάρχου τοῦ Θρόνου, πρὸς ἐκλογὴν τῆς διαχειριστικῆς τῶν θρονικῶν Ἐπιτροπῆς, κατὰ τὸ πρακτικὸν τῆς ἱεράς Συνόδου, πλὴν ἐπειδὴ τὴν μὲν εἰδοποίησιν ἐλησμόνησαν, ὁ δὲ ἥχος τῶν κωδῶνων κατὰ κακὴν μοῖραν ἐφέρετο ὑπὸ σφοδροῦ ἀνέμου εἰς τὸ ἀντιθετὸν τῆς πόλεως μέρος, οὐδεὶς σχεδὸν παρουσιάσθη. Ἄλλ' ὁ ἥχος ὑπὲρ τῶν κωδῶνων ἀπέφυκε μὴ εὐθετήσῃ.

Μέλη τῆς διαχειριστικῆς ταύτης ἐπιτροπῆς ἐν Λάρνακῃ ἐξελέγησαν οἱ κ. κ. Α. Α. Νικολαΐδης, Γ. Εὐστρατίου καὶ Θεόδ. Πιερίδης ἐν δὲ Σκάλα οἱ κ. κ. Δ. Ι. Δημητρίου, Ι. Χ. Παντελίδης καὶ Θεόδωρος Ζιμπουλάκης.

Κατὰ τὴν ἀποσφράγιση τῶν δωματιῶν τοῦ μακαρίτου Κυπριανοῦ ἐν τῇ Μητροπόλει Λάρνακος εὐρέθησαν μόνον νομισμάτα τινὰ παλαιά (ὄχι ἀρχαία) ἀξίας περίπου 30 εικοσοφράγκων καὶ οὐδὲν πλέον. Πλουσιώτατος τέλος πάντων οὗτος ὡς πρὸς τὸν Ἰωακείμ Δ' πρῶτον Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, τοῦ ὁποῦ ἡ περιουσία κατὰ τὰς ἐφημερίδας συνίστατο ἀπὸ καμινῶν τσιανταροῦ καὶ χρυσοῦ. Ἐπισηλὴ ἀντιπρόσωπος ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου διὰ τὴν ἀνορθώσιν τὰ κείνωτάτου (διότι κατὰ τὸν νόμον, τὸ Πατριαρχεῖον λαμβάνει τὸ ἡμισυ τῆς περιουσίας τοῦ ἀποειοῦντος Πατριαρχοῦ) ἐλαβε δὲ καὶ ἐπῆρε μάζην τοῦ δλόκληρον τὸν θησαυρόν. καὶ τὰς 30 δηλ. πεντάρας ὀλοκλήρους.

Ἐκ τῆς Μητροπόλεως τῆς Λάρνακος καθ' ἃς ἔχομεν πληροφορίας ἀπωλέσθησαν μερικὰ ἔγγραφα. Περὶ τούτου ἄλλοτε διότι ἀναμένομεν σαφεστέρως ἐξηγήσεις.

Κατὰ τὴν τῆς παρελθούσης Τετάρτης τακτικὴν συνεδρίασιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἐγένετο συζήτησις καὶ περὶ περιορισμοῦ τινος τῶν Μαγαλιῶν, ὡς ἐδόθη ἀφορμὴ διὰ τῆς «Σάλπιγγος» πλὴν κατὰ δυστυχίαν ἡ κυβέρνησις δὲν παρέχει εἰς τὸ Δημαρχεῖον τὴν ἀρκούσαν ἰσχύν ὅπως πράξῃ πᾶν ὅ τι εἶνε ἀναγκαῖον πρὸς περιστολὴν τούτων. Καταδικάζεται μόνον ἡ ἐν ταῖς ὁδοῖς ἀνήθικος ὀμιλία ἢ πράξις.

Ἴδου εἰς ποῖα τινὰ ὑπάρχει παρενόησις μεταξὺ λαοῦ καὶ Κυβερνήσεως. Παραχωροῦνται ἢ ἐπιτρέπονται ἐλευθερίαι δυσανάλογαι ὡς πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ λαοῦ καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐπικίνδυναι καὶ βλαβεραί.

Λυπηρότατον τῇ ἀληθείᾳ ἡ ζημία ἦν, κατὰ τὴν πυρκαϊάν ἐν Μ. Ρεύματι Κων]πόλεως ὑπέστη ὁ πολυμητις ἀληθῶς καὶ εὐπαιδευτος φίλος ἡμῶν κ. Χρ. Παπαδόπουλος δικαστὴς ἐν Ἀμμοχώτῳ. Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πενθεροῦ του Α. Ἰωαννίδου εἶχε μεγάλην βιβλιοθήκην καὶ πλουσίαν ἄμα δὲ καὶ σπουδαίαν συλλογὴν χειρογράφων ἀρχαίων, ἀσιατικῶν παπύρων πολυτίμων, κλ. κλ. τὰ ὅποια ἐγένοντο παρανάλωμα τοῦ πυρός. Τὰ σπουδαιότερά μα, τῷ παλαιολογιστῶ κ. Χρ. Παπαδόπουλῳ διὰ τὴν ἀνεπανόρθωτον ἀπώλειαν ἦν ὑπέστη.

Τὸ Δημαρχεῖον Λεμησοῦ εἰδοποιεῖ τοὺς πολῖτας διὰ ἀπαγορεύεται ἀόστηρως καὶ ἐπὶ ποιῆ προτίμουν τὸ ῥίπτειν εἰς τοὺς δημοσίους δρόμους σκουπίδα χαρτὰ κλ. ἀλλὰ τὰ τίθωνται ταῦτα εἰς κασόνια ἢ τενεκκέδες διὰ τὰ λαμβάνουν αἱ ἄμαξαι. Ἀπαγορεύεται ἐπίσης καὶ τὸ τὰ λούωνται ἐν τῇ θαλάσῃ οἷας δήποτε ἡλικίας ἀνθρώποι ἄνευ τοῦ ἀναγκαίου περιζώματος. Τὸ νερόν τῆς πόλεως κατὰ πᾶν ἡμεροῦνκτιον θὰ κλείεται μίαν ὥραν τὴν 8ην μ. μ. μέχρι τῆς ἐννάτης.

Κατὰ τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως διετάχθη ὑπὸ τοῦ Μ. Ἀρμοστοῦ ἡ χωρομέτρησις τῶν ἐξῆς χωρίων: Ἀγροκλήτῃς, Ἀπλίκιον, Ἀραδίων, Ἀρίον Ἐπιφανίου, Ἀρίον Ἰωάννου, Γουρριον, Καλοῦ χωρίου (τῆς Κλήρου), Καυλίον, Κλήρον, Λαζαργιάς, Μαλουντίας, Μενίκον, Μιτσεροῦ, Παλαιομετόχον, Φαρμακᾶ, Φιλιάριον, καὶ Φυκάρδον.

Ἄδεται διὰ τὸ Μ. Ἀρμοστής κατὰ τὴν ἐορτὴν τῆς Βασιλίσσης θὰ προσκαλέσῃ εἰς Λευκωσίαν τὸν ἐνταῦθα διαμέτροντα στρατόν. — Κατὰ Ἰούλιον δὲ, ἄδεται ἐπίσης, διὰ τὸ Μ. Ἀρμοστής θὰ ζητήσῃ ἄδειαν ἀπουσίας.

Δήμαρχος Κερυνείας ἐξελέγη ὁ ἀξιότιμος κ. Γρηγόριος Δημητριάδης ἀνὴρ εὐνόληπτος καὶ πολλῆς ἀπολαύων ἀγάπης παρὰ τῶν συμπολιτῶν του.

Γράφουσι ἡμῖν ἐκ Λευκω. (20 Ἀπρ. 87. Κύριε Συντακ. τῆς «Σάλπιγγος» Ἐν μεγάλῃ ἡσυχίᾳ καὶ εὐτατίᾳ διελθόντες ἐφέτος, ἐκτεροπὸς καὶ ἄλλοι, τὰς εορτὰς τοῦ Πάσχα, οφείλομεν κατὰ καθήκον ἡ ἀπονεύμεν δημοσίᾳ φόρον εὐγνωμοσύνης ἐπὶ τούτῳ τῇ Σ. Κυβερνήσει, ἥτις, προνοοῦσα περὶ τῆς ἡμετέρας Κωμοπόλεως, ἐστειλε πρὸς ἡμᾶς τὸν Λίαν καταλλήλον πρὸς τήρησιν τῆς κοινῆς ἡσυχίας καὶ τάξεως καὶ πολλοῦ ἐπαίνου ἀξίον Λοχίαν κ. Ἠλίαν Μιχαήλ, ὅστις διὰ τῆς ἀκριβοῦς ἐκπληρώσεως τῶν ἑαυτοῦ καθηκόντων καὶ τῆς ἀνεπιλήπτου αὐτοῦ συμπεριφορᾶς ἐπέσπαστο τὴν εὐνοίαν ἀπάντων ἀνεξαιρέτως τῶν συγκω-

μοπολιτῶν ἡμῶν. Ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος Λοχίας, καίπερ ἔχων ὑπὸ τὰς ἀμέσους αὐτοῦ διατράς 3—4 ζαπιέδες, οὐδεμίαν σχεδὸν ποιεῖται αὐτῶν χρῆσιν, ἄτε ἔχων τὴν ἰκαρότητα διὰ μόνου τοῦ ἐπαγωγῶ του τρόπου τὰ εἰρηνεύη τοὺς ἐκάστοτε εἰς ῥῆξιν πρὸς ἀλλήλους ἐρχομένους θρασεῖς ἄνδρας. Εὐχῆς ἔργον ὄθεν ἠθέλην εἰσθαι, ἂν ἡ Σ. Κυβέρνησις, ἥτις ἐκ πολλῶν διδομένων φαίνεται, ὅτι, τοσοῦτον κηδεταί τῆς ἡμετέρας Κωμοπόλεως, μὴ ἀπεστέρει ἡμᾶς τοσοῦτον καταλλήλον, πρὸς διετάχθη ἔργον, ἀστυνομικοῦ αὐτῆς ὄργάνου, παρ' οὗ ἡ ἡμετέρα Κωμοπολις δικαίως προσδοκᾷ οὐ μόνον τὴν διηρηκὴ τήρησιν τῆς τάξεως, ἀλλὰ καὶ τὴν τῶν εὐτεῖς ὁδῶν ἐντελὴ καθαριότητα, ἧς ἐνάρστος συνέπειά ἐσται ἀνάμφηρις τως ἡ ἀπαλλαγὴ ἡμῶν ἀπὸ τοσοῦτων ἀσθενειῶν, αἰτινες, διαρκούντος τοῦ θέρους κατ' ἐξοχὴν, ἐπιπολίζουσιν ἐνταῦθα καὶ πλείστοις ὄσους καταμαστίζουσιν.

Καὶ ἐν Καλοχωρίῳ ἐωρτάσθη μεγαλοπρεπῶς ἐν τῷ μυροιστολιστῶ ναφ περὶ τὴν 10ην π. μ. ἡ ἐπέτειος ἐορτὴ τῆς Α. Μ. βασιλέως τῶν Ἑλλήνων. Μετὰ τὴν δοξολογίαν ἐψάλλησαν ὑπὸ τῶν μαθητῶν διάφορα ἄσματα τὸ δὲ πλῆθος ἐζητωπραύρησεν ἐνθουσιαστικώτατα ὑπὲρ τῶν βασιλικῶν οἰκῶν Ἑλλάδος καὶ Ἀγγλίας. Μετὰ τὴν τελετὴν ἐδέχθη ὁ διδάσκαλος κ. Ν. Χ. Κουκιάδης τὰς ἐπισκέψεις τῶν ἐγγυρίων ἀποχωρησάντων μετ' ἐναρέστων ἐκτυπώσεων καὶ διαβάσεων.

ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΝ ΛΕΜΗΣΟΥ.

Γνωστοποιεῖται τῷ κοινῷ ὅτι κατὰ τὴν 10[22 τρέχοντος Μαΐου ὥραν 10 π. μ. θέλουσι πωληθῆ διὰ δημοπρασίας ἐν τῷ Δημαρχεῖῳ Λεμησοῦ πάντα τὰ φάρμακα, σκελετοὶ, βάζα καὶ πᾶν τὸ ἀνήκον τῷ Δημοτικῷ φαρμακείῳ.

Λεμῆσῳ 4 Μαΐου 1887.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἐν τῷ τυπογραφίῳ Σάλπιγγος κεκλιμένῳ ὑπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Α. Κουδουμήρη πλησίον τῆς ἀγορᾶς Μπυλαρῶν προσελθὴν ἐγγῆς τῆς βιβλιοδετικῆς. Ἐν αὐτῷ εἰσὶν αἰσθητικὰ βιβλία ἐκκλησιαστικὰ διὰ δερματίνων περικαλυμμάτων καὶ διάφορα βιβλία διὰ περικαλυμμάτων κοσμημένων διὰ χρυσοῦ καὶ ἀνθαμιλλωμένων πρὸς τὰ εὐρωπαϊκὰ δέματα. Οἱ ἔχοντες τοιαῦτα θέλουσι μείνει εὐχαριστημένοι κατὰ τὴν ποιότητα τοῦ δέματος, τὴν ταχύτητα τῆς ἐργασίας καὶ τὴν τιμὴν.

Ἐν τῷ τυπογραφίῳ «Σάλπιγγος» εὕρισκονται ἑτοιμα γραμμᾶτια ἐπὶ καλοῦ χάρτου κυανοῦ ἐκτετυπωμένα, ὡς καὶ φορτωτικὰ, καὶ πωλοῦνται εἰς τιμᾶς συγκαταβατικάς.

Γράφουσιν ἡμεῖς ἐκ Λάρ. (Μαῖου 87.)

Ἰστολογισμὸν τοῦ Δημοκρίτου γὰρ ὄνομα τοῦ Θεοῦ. Ἐξουχίας καὶ μένον δημοσίον ἀπὸ τὴν πολλὴν ἀγωνίαν τοῦ νὰ ἀξιώθῃς νὰ δῆς μίαν ἡμέραν δημοσιεύματα κωνδύλι πρὸς κωνδύλι τὰ ἔσδρα καὶ ἔσδρα τοῦ Δημοκρίτου σου. Ἐγχεῖς δίκαιον διὰ τούτο, ἀλλ' ἔχει δλίγην ὑπομονήν, νὰ βροῦν τὴν κεφαλὴν τους, οἱ ἀρμέδιοι, ποῦ ταῖς πολλαῖς ὑποθέσεις εἰς τὰς ὁποίας περιεπλάκησαν ἐσχάτως, καὶ θὰ τὸ ἀπολύσῃς.

Κεντρικώτερον καρενεῖον ἐντὸς αἰῶνα τοῦ κ. Μιχαήλ Οἰκονόμου, ἐνθα συγκαταστήσῃ ὅλη ἡ πόλις, μὴ ἐξαιρουμένων καὶ τῶν Δημοκρίτων ἀρχῶν τῆς, αἰτίνας οὐδέποτε ἔλαβον ἕως τὴν καλωσύνην νὰ ρίψωσι μίαν μακρὰν, εἰς τὸν κυρτωθῆντα καὶ ἐτοιμόροπον ὄντα ἠλιακὸν του, καὶ νὰ ἀναγκάσῃ τὸν ἰδιωκτὴν νὰ τὸν ὑποστηρίξῃ, ὡς μὴ τὸ φροδοκίμικον δημοσίον πικρῶσι καὶ φόρους ζωῆς, εἰς τὸ ὑπεύθυνον Δημοκρίτων.

Ἐν τῇ ἀλληλοδιδασκτικῇ σχολῇ τοῦ ἁγίου Λαζάρου, διδάσκειται ὑπὸ τοῦ ἀξιότιμου Διδασκάλου κ. Γ. Λιούτσου, ἡ Νέα μέθοδος μετ' ἐπιτυχίας κατὰ δὲ τὰς διδασκαλίας φίλου μου, ὅστις εἶχεν ἐπισκεφθῆναι τὴν ἐν λόγῳ σχολήν, οἱ καρποὶ ἐσονται εὐχάριστοι καὶ ἐπικρατεῖς διότι εἰς πολλὰς καὶ διαφόρους ἐρωτήσεις τὰς ὁποίας εἶχε κάμει εἰς πολλοὺς τοῦ μαθητῶν, ἐπὶ τοῦ τεχνολογικοῦ μαθήματος, ἔλαβεν εὐστόχους ἀπαντήσεις διὰ καὶ συγχάρομαι ἀπὸ καρδίας τὸν κ. Λιούτσου, διὰ τὰς πολλὰς προσπάθειάς του, καὶ τὸν παρακαλοῦμαι νὰ μὴ θεωρήσῃ ἀποθαρρυντικὰ τὰ διαθήματα τῆς ἀξιότιμου Ἐφορίας τῶν Σχολείων, ὡς μὴ παρευθεῖσθαι οὐδέποτε εἰς τὰς παραδόσεις του, διότι τοιαῦτα εἶναι τὰ συστήματά μας.

Ὁ ποῦ φτώχεια καὶ μουρμούρα.

Τὸ κατὰ τὴν ἐσπέρην τοῦ ἁγίου Γεωργίου, εἰσπραχθέν ποσόν, ὑπὸ τῶν συρρευσάντων προσκνητῶν, ἀναβάνει δυστυχῶς εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ πέρουσι εἰσπραχθέντος τὸ ἴδιον συμβᾶναι καὶ εἰς τὴν ζητείαν τῶν προβάτων, τὸ ἴδιον θὰ συμβῆ καὶ εἰς τὴν ζητείαν τῶν σιτηρῶν. Κατὰ συνέπειαν τὸ ταμεῖον ἁγίου Γεωργίου, δὲν θὰ δυνήθῃ νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰ ἐπιεικόμενα αὐτῷ χρέη, καὶ εἰς τὰ ἔσδρα τῶν ἀναγκασμένων μας, τὰ ὁποία ἀμεριμνήτως θὰ κλεισῶσι τὰς θύρας τῶν Ἀλλοιόμων, ἡ δυστυχῆς Νεολαία, τὴν θὰ γίνῃ κατὰ τὸ ἐπίον ἔτος, καταμετρώσα τὰς διαφόρους ὁδοὺς τῆς πόλεως. Ἀξιότιμοι συμπολίται, πρὶν ἢ ἴσῃτε κλεισμένας τὰς θύρας τῶν σχολείων μας, σθενύνεμεν τὰ φῶτα τῆς πόλεως μας, ζητήσατε τὰ μέσα τῆς θεραπείας, ἀνοίγοντες καταλόγους συνειρητῶν, καὶ κροῦσαντες πᾶσαν θύραν ἐντηροῦσαν εἰς τὰς εὐχὰς μας. Ὁ σκοπὸς εἶναι φιλικωτικὸς, καὶ ἡ ἰσχύνη τῶν βλακτικῶν μας θὰ σιγήσῃ. Ἐμπρὸς μὲ ἐν στόμα καὶ πνεῦμα ἀς ζητήσωμεν τὴν συντήρησιν τῶν σχολείων μας ἐγκαίρως, διότι κατόπιν θὰ τὰ μετακινήσωμεν.

«ΙΧΘΥΣ»

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΠΡΟΣ ΝΕΑΡΑΝ ΑΡΡΑΒΩΝΙΣΜΕΝΗΝ

Ὅταν νομφεθῆς κόρη μου προσκῆθῃς νὰ καταστήσης εὐχαρὶν τὸν οἶκόν σου. Δὲν εἶνε καλὸν ν' ἀφίγη ἢ γυνὴ τὸν ἀνδρὰ τῆς καὶ νὰ μὴ φροντίζῃ περὶ αὐτοῦ, πρέπει νὰ προσκῆθῃ νὰ τῷ ἀρέσκῃ, πρέπει νὰ τῷ παρουσιάζῃ πάντοτε ὄψιν εὐχαριστημένην. Δὲν εἶνε ὅσον νομίζει τις δύσκολον νὰ κατορθώσῃ ἡ γυνὴ, ὥστε ὁ σύζυγός τῆς νὰ φέρηται πρὸς αὐτὴν πάντοτε ὡς ἐραστής. Πρὸς τοῦτο πρέπει πάντοτε νὰ παρουσιάζῃται πρὸς αὐτὸν καθαρὰ, καλοσυνδήμιον, εὐθυμία, νὰ ὑποφέρει χωρὶς νὰ κλαίῃται τὰς ἀναποφύκτους εἰς ἓνα οἶκον μικρὰς δυστυχίας, πρὸ πάντων δὲ νὰ μὴ θέλῃ νὰ ἐπιδεικνύῃται ὅτι τυραννίσαι. Τὸ δάκρυ ἐπὶ τῆς παρεΐας κόρης, λέγει παλαιὸς τις, ὁμοιάζει πρὸς σαγόναν δρόσου ἐπὶ ἄνθου, ἀλλ' ἐνθουμῶ πάντοτε ὅτι τὸ δάκρυ ἐπὶ τῆς παρεΐας γυναικὸς ὑπὸ ἄνδρου εἶνε διὰ τὸν σύζυγόν τῆς σαγόναν δροσιστῆρος. Προσπάθει νὰ λαμβάνῃς πάντοτε τὰ πράγματα ὑπὸ τὴν καλὴν των ὄψιν, πάσχῃς νὰ ἴσῃς πάντοτε εὐχαριστημένη καὶ οὕτω θὰ κατορθώσῃς νὰ ἴσῃς καὶ πράγματι, ὁ δὲ σύζυγός σου βλέπων σε εὐτυχῆ θὰ σε ἀγαπᾷ πλείοτερον. Δὲν ὑπάρχει πρᾶγμα τὸ ὁποῖον νὰ κολακεύῃ πλείοτερον τὸν ἀνδρὰ, ὅσον ἡ εὐτυχία τῆς γυναικὸς του. Εἶνε ὑπερήφανός ὅταν νοσῇ ὅτι ἡ ἀσχύνη του εἶνε εὐτυχῆς ὡσαύτως μετ' αὐτοῦ, τότε δὲ ἀφένετ' ἡ μάστιγ' αὐτῆς πρὸς αὐτὴν ἀγαπῆται του.

ΜΙΑ ΜΗΤΗΡ

Η ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΤΗΣ ΚΑΜΠΑΝΑΣ.

Μίαν φοράν ἦτο ἓνας νέος καὶ εἶχεν ἀποφασίσῃ νὰ νομφεθῇ. Ἀλλὰ διὰ νὰ ἐπαυαπύσῃ τὴν συνειδήσιν του ἠθέλησε νὰ συμβουλευθῇ ἓνα φρόνιμον καὶ πολυπειρὸν φίλον του. Ὑπῆρχε λοιπὸν καὶ τὸν ἦρε.

- Ἀγαπῶ μίαν νέαν καὶ τὴν θέλω γυναῖκά μου.
- Πάρε τὴν, ἀποκρίνεται ὁ φίλος του.
- Ἀλλ' οἱ γονεῖς μου δὲν τὴν νοστιμεύονται καὶ δὲν θέλω νὰ τοὺς λυτήσω.
- Μὴ τὴν πάρῃς.
- Ἄν δὲν τὴν πάρω θὰ ἴσῃς δυστυχῆς ὅσο ζῶ.
- Πάρε τὴν.
- Τὸ κακὸν εἶναι ὅτι εἴμεθα καὶ οἱ δύο πτωχοὶ καὶ δὲν ἔξοῦρω πῶς θὰ τὴν ζήσω ἂν τὴν πάρω, διότι εἶναι κληρονομία μου.
- Μὴ τὴν πάρῃς λοιπὸν.
- Ἀλλὰ μὲ ἀγαπᾷ καὶ τὴν ἀγαπῶ. Θὰ ἐργασθῶ καὶ θὰ ζήσωμεν.
- Πάρε τὴν.
- Ἄν ὅμως ἀποκτήσωμεν ταχέως οἰκονομείναι τί θὰ γείνη τότε; πῶς νὰ τὴν πάρω χωρὶς λεπτῶν;
- Μὴ τὴν πάρῃς.
- Εἶναι τόσον εὐμερῆ καὶ καλὴ!
- Πάρε τὴν.
- Φοβοῦμαι μὴ μὲ καταγγέρῃ ὁ κόσμος ἂν τὴν πάρω.
- Μὴ τὴν πάρῃς.
- Πάρε τὴν! Μὴ τὴν πάρῃς!.. Δός μου μίαν συμβουλήν σωτήν. Εἰπέ μου τί θὰ ἐκκρινῶς εὐ εἰς τὴν θέσιν μου;
- Ἄκουσε φίλε μου. Ὅτι καὶ ἂν σὲ συμβουλεύσω ἐγὼ δὲν ἀξίζεις. Ἴδου τί θὰ ἐκκρινῶς εἰς τὴν θέσιν σου.
- Ὅταν σημαίνῃ ὁ ἔσπερος θὰ ἐπίγῃναι εἰς τὸν αὐτόματον τῆς ἐκκλησίας καὶ θὰ ἐκκρινῶς ὅτι μοῦ εἶπῃ ἡ καμπάνα.
- Ἀλλ' ἡ καμπάνα δὲν βυλίζει.
- Ὅμιλεῖ εἰς ὅποιον ἔξοῦρει νὰ τὴν ἀκούῃ. Πήγαινε καὶ δοκίμασε.

Ἐπλησίαζεν Ἰσα Ἰσα ἡ ὥρα τοῦ ἔσπερου τοῦ Πηγαίου δὲ νέος πρὸς τὴν ἐκκλησίαν Ἀρχίζει νὰ σημαίνῃ. Ὁ τοῦ θαύματος! Ἡ καμπάνα βυλίζει τῷ ὄντι. Τῆγ, τῆγ, τῆγ, νὰ τὴν πάρῃς τῆγ τῆγ τῆγ, νὰ τὴν πάρῃς, νὰ τὴν πάρῃς τῆγ τῆγ τῆγ νὰ τὴν πάρῃς, νὰ τὴν πάρῃς, νὰ τὴν πάρῃς!

Πηγαίνει ἄμεσως ὁ καλὸς σου, εἰσάκει τὴν νόμφην, δίδει τὸν λόγον του καὶ μετ' ὀλίγης ἡμέρας γίνονται οἱ γάμοι. Ἐννοεῖται ὅτι ἦτο προσκεκλημένος καὶ ὁ φίλος του, πρὸς τὸν ὁποῖον ἐξέφραξεν ὁ γαμβρὸς τὴν ἀπειρὸν ευγνωμοσύνην του διὰ τὴν καλὴν συμβουλήν του. Τὸν ἠθέλε μάλιστα καὶ κουμπέρον, ἀλλ' ἐκεῖνος μὲ κανένα τρόπον δὲν συγκατένευσε.

- Μετὰ ἐν περίπτῳ ἔτος ὁ γαμβρὸς ἐπισκέφθη τὸν φίλον του. Ἦτο κατηφῆς καὶ ἐφαίνετο καταβεβλημένος.
- Ὁρατὴν συμβουλήν, λέγει, μοῦ ἔδωκας πέρουσι. Σὲ ἤκουσα καὶ τὴν ἐπῆρα, ὅπου νὰ μὴ τὴν εἶχα ἰδεῖ ποτέ!
- Πολὺ λυπούμαι νὰ σὲ βλέπω μετανοημένον. Ἀλλὰ συμβουλήν βεβαίως ἐγὼ δὲν σοῦ ἔδωκα.
- Δὲν μ' ἐσυμβούλευσες νὰ κάμω ὅ τι μοῦ εἶπῃ ἡ καμπάνα;
- Τοῦτο, νὰ σὺ τὸ εἶπα.
- Λοιπὸν; Ἡ καμπάνα μοῦ εἶπε νὰ τὴν πάρω. Τὴν ἐπῆρα καὶ τὴν ἐπαθα.
- Δὲν πιστεύω νὰ πιάθῃ ἡ καμπάνα. Δὲν θὰ τὴν ἤκουσες καλὰ.
- Πῶς δὲν τὴν ἤκουσα; Μοῦ φώναζε μὲ ὄρα νὰ τὴν πάρῃς νὰ τὴν πάρῃς.
- Πολὺ τὸ ἀμφιβάλλω. Πήγαινε νὰ τὴν ἀκούσῃς καλὰ καὶ ἔπειτα ἔρχου νὰ μοῦ παραπονήσῃς.
- Ἀνεχώρησε στενοχωρημένος ὁ ἀνθρωπὸς καὶ ἐπέστρεψε περιλπίτος εἰς τὴν οἰκίαν του. Ἡ ἐκκλησία ἦτο εἰς τὸν δρόμον του, ἡ δὲ ὥρα τοῦ ἔσπερου ἐπλησίαζε. Ἐπεριμένε λοιπὸν ὀλίγον διὰ νὰ βεβαιωθῇ, διότι τὸν εἶχε σκανδαλίσῃ ὁ διαταγμὸς τῶν ὁπῶν ἐξέφρασαν ὁ φίλος του.
- Ἀρχίζει νὰ σημαίνῃ. Τῆγ, τῆγ, τῆγ!.. Περὶεργον! Τὸ λέγει καθαρὰ ἡ καμπάνα. Νὰ μὴ τὴν πάρῃς τῆγ τῆγ νὰ μὴ τὴν πάρῃς. Μὴ, μὴ, νὰ μὴ τὴν πάρῃς.
- Ὁ ἀθλιὸς ἤκουε καὶ ἐσυλλογίζετο. Μὴ δὲν ἤκουσε τὸ ὄντι καλὰ πέρουσι; ἢ μήπως καὶ πέρουσι καὶ ἐφέτος ἡ καμπάνα ἀλλοῦ δὲν ἔλεγε παρεκτός ὅτι αὐτὸς ἐπεθύμει;
- Τί μοῦ πιάει ὁ φίλος μου, ἔλεγε ἀναχωρῶν.

Ἀνάστος ἐγὼ ν' ἀκούσω πέρουσι τὴν συμβουλήν τῆς καμπάνας.

Δ Β.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑ

— Εἰς ὅλα τὰ εἶδη ἀπραξία.

κρασί καλῆς ποιότη.	γρ.	140—145
" συνήθη γερὰ	"	100—135
" κόκκινα	"	50—80
" χαλασμένα	"	35—60

ρακὴ σῶμα 19 βαθ. ἢ ὀκτ. παραδ. 50—51
 χαρούτικ 112, τὸ χαλ. καντάρι εἰς τὰς ἀποθήκας
 (Μὲ ἄραν Ἀγγλίας 132)

Ἀνάστος καὶ Λυτήρες τῶν παρελθόντων. Τοῦ αἰνίγματος ἀει—θαλής. Λυτήρες οἱ κ. κ. Ν. Ζηῆνος Κυπρ. Ἰωαννίδης (Μόρφου).

ΑΙΝΙΓΜΑ 122.

Εἶμαι εἰς ἓκ τῶν ἠρώων τοῦ πολέμου τῆς Τρωάδος. Ἄν τὰ σπλάγχνα μου ἀρέλῃς, ἔμπροσθεν σου ἦρος ἄλλος ἢ ἀπαρχῆς τοῦ ἰσίου μεν πολέμου, πλὴν ἐκείνος εἶν' ἡλικίος τοῦ πρώτου. Ποῖος εἶν' αὐτὸς ὁ ἦρος; Ἀπίθος. Π. Χρηστοπόλος.

ΠΡΟΒΑΗΜΑ

Ἡγήσασέ τις 50 πῆγεις ὑφάσματος ἀντὶ ἀριθμοῦ τιμῶν δραχμῶν. Ἄν δὲ ἠγήραει ἀντὶ τοῦ ἐνδὸς πέμπτον τοῦ ἀγνώστου ἀριθμοῦ τῶν δραχμῶν 20 πῆγεις κτεῖρου ὑφάσματος διαφόρου τιμῆς τῆς τοῦ πρώτου. ἢ γὰρ τῆς τοῦ τῆγ ὡς ἠθέλειν εἰσθεῖ μισοτέρι τῆς πρώτης κατὰ 7 καὶ 3/10 δραχμῆς. Ζητεῖται λοιπὸν ἀντὶ πόσων δραχμῶν ἠγήραει εἰς τοὺς 50 πῆγεις ὑφάσματος.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ ὑποφαινόμενος εἰδοποιῶ ὅτι εἰς τὸ ζαχαροπλαστεῖόν μου «ἡ Ἀλβιδῶν» κείμενον παρὰ τὸν νέον δρόμον ἐν τοῖς κτήμασι Κύκκου ὑπ' ἀρ. 53 εὑρίσκονται γλυκίσματα διαφόρων εἰδῶν καλῶς κατασκευασμένα, κομφέτα διὰ γάμους, λοκούμα διαφόρων εἰδῶν, σιρόπια ἐπίσης, καὶ πλείστα ἄλλα τῆς ζαχαροπλαστικῆς τέχνης. Αἱ τιμαὶ εἶνε λίαν συγκαταβατικά. Εἰς τοὺς προμηθευόντας μοι πελάτας πληρόνως ἀνάλογον τῆς ἀγορασθησομένης ποσότητος προμήθειαν.

Λευκωσία ΠΕΤΡΟΣ ΧΡΗΣΤΙΑΔΗΣ.

ΤΗΣ «ΣΑΛΠΙΓΞ» ΕΠΙΣΤΑΤΟΥΣΙΝ

Ἐν Λευκωσίᾳ ὁ Κύριος Μ. Χ. Τίμης. — Ἐν Λάρνακι ὁ Κύριος Μ. Ὀρρανόπουλος. — Ἐν Βαρυσσίᾳ ὁ Κύριος Γ. Παντελεῖδης. — Ἐν Κυρηνείᾳ ὁ Κύριος Ι. Γ. Δημητριάδης. — Ἐν Κτήματι Παροῦ ὁ Κ. Ι. Πηλαδάκης. — Ἐν Κυθρακίᾳ ὁ Κ. Γ. Μιχαηλίδης. — Ἐν Μόρφου ὁ Κ. Ἰω. Κυριακίδης. — Ἐν Λακίῳ ὁ Κ. Ν. Χατζῆ Παρασκευῶν. — Ἐν Τρικώμῳ ὁ Κ. Ἀλέξανδρος Λαυκῆ. — Ἐν Καρπασίῳ ὁ Κύριος Δ. Ἡλιάδης διδασκαλὸς Διαναρίτσου. — Ἐν Λευκωσίᾳ ὁ Κύριος Μ. Ἰερωνυμίδης, Κοιμηθῆναι.

ἘΝ ΔΕ Τῷ ἘΣΩΤΕΡΙΚῳ

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁ Κύριος Χ. Ν. Κυζίκης. — Ἐν Καίρω ὁ Κύριος Ἰω. Κ. Γεωργιάδης. — Ἐν Πόρτ Σαῖδ ὁ Κύριος Α. Μικρομουστάκης. — Ἐν Τάβτα ὁ Κύριος Ἀρισταίδης Λοῖζου. — Ἐν Σιδωνίᾳ ὁ Κ. Πέτρος Παπαδόπουλος. — Ἐν Ἀθήναις ὁ Κ. Θ. Θεοδοῦτος.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Σάββατο»